

Русе 1884 г., веднъжъ въ недѣлята, подъ ред. на г. Голчевъ и други. Излѣзли всички 37 броя.

Руссе, вѣстникъ за политика и книжовность, прѣзъ 1884 г. мѣс. окт. веднъжъ въ недѣлята, излѣзохъ 22 броя подъ редакцията на П. Пърговъ.

Въ периода отъ освобождението до съединението въ Българското Княжество, като изключимъ възобновеното **Периодическо Списание** на Българ. Книжовно дружество въ Сръдець, не се появи ни единъ сериозенъ и траенъ журналъ.

Въ „Периодическото Списание“ отъ възобновената 1882 година до 1885 се появихъ интереснитѣ статии на Иречека по Българската История; „Българския царь Срацимиръ,“ „Географическото изучение на България,“ „По античeskата география на България,“ „Стари пѣтешествия по България“ и пр.

Всички тѣзи статии иматъ важно историко-географическо значение. Въ статията „Царь Георги Срацимиръ“ Иречекъ ни дава твърдѣ любопитни и подробни свѣдѣния за послѣднитѣ дни на пропадванието на България и за най-подирнитѣ безуспѣшни борби съ турцитѣ, правени отъ Царь-Александровитѣ синове и внуци, за да въспрѣтъ побѣдоносното нахлувание на турскитѣ диви орди въ България.

М. Дриновъ напечата: нѣколко дребни съобщения по Българската стара история, — една по-дължка статия подъ заглавие „Историческо освѣтление върху статистиката на народноститѣ въ Источната часть на Княжеството,“ въ която съ извадки изъ старитѣ пѣтешественници, той разгледва относителността въ броя на народноститѣ въ Источна България; — Г. Н. Златарски: „По Геологията и Минералогията въ България.“ — М. К. Сарафовъ: „Студия върху населението въ Княжеството.“ — В. Д. Стояновъ: „Нѣкои исторически материали по новата Българска история.“ — П. Р. Славейковъ и Хр. П. Косгадиновъ: нѣколко етнографически и исторически съобщения за разни мѣста и лица. Г-нъ Славейковъ и тукъ, както вѣсждѣ ни дава интересни свѣдѣния за своитѣ издирени въ разво време бѣлѣжки, въ които напомня и за своята труженическа дѣятелность, пълна съ толкосъ тревожни, но крайно полезни за общественното ни развитие моменти. — Т. Бурмовъ печата захванатата, но несвършена йоще „Българо-грцката църковна распра.“

Нека поменемъ и статиитѣ по правото на А. К. Людцановъ: „По капитулацитѣ“ и „Дунавский въпросъ;“ — „За смъртното наказание“ отъ П. Пешевъ (който е писалъ нѣколко хубави критики, които справедливо заслужихъ внимание